

## Arrest

nr. 271 058 van 8 april 2022  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 8 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 16 juli 2021. Op 19 juli 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 augustus 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 28 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)". Dit is de bestreden beslissing:

## *"A. Feitenrelaas*

*U bent 22 jaar oud, ongehuwd en verklaart te zijn geboren en getogen in het dorp Khan Younis, gelegen op de Gazastrook. Uw vader en moeder wonen in Khan Younis, net zoals uw broers en zussen.*

*U verklaart verder dat u Gaza verlaten heeft omwille van de algemene situatie, de oorlog en de familiale geldproblemen. U vertrok omstreeks begin 2019 uit Gaza en reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar uw vingerafdrukken werden geregistreerd op 21 oktober 2019 op het eiland Chios. U diende er een verzoek om internationale bescherming in. Door de Griekse asielinstanties werd u een internationale beschermingsstatus toegekend op 23 februari 2021. U verklaart dat u een Griekse verblijfskaart en een Grieks (vreemdelingen)paspoort kreeg. U verbleef bijna twee jaar in Griekenland.*

*Nog verklaart u dat u in het Griekse opvangcentrum in erbarmelijke omstandigheden in een tent moest leven en dat u na toekenning van de beschermingsstatus het centrum moest verlaten, waarna u op straat belandde. U hekelt de Griekse autoriteiten en stelt dat u van hen geen praktische hulp of financiële steun ontving. Voorts geeft u aan dat u in Griekenland meermaals omstaander was van vechtpartijen en dat u als gevolg daarvan door de Griekse politie werd geslagen. Ook geeft u aan dat u in Griekenland geen (vaste) job kon vinden en dat u werkte als dagloner. Ook prostitueerde u zich op Chios naar eigen zeggen vrijwillig en zelfstandig teneinde inkomsten te genereren. Voorts reisde u van Chios naar Athene, waar u tien dagen verbleef en zich eveneens vrijwillig en zelfstandig prostitueerde. U reisde vervolgens via Athene naar België, waar u op 16 juli 2021 aankwam en op 19 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Wat betreft uw onmogelijkheid om naar Griekenland terug te keren, verklaart u dat er geen menswaardig bestaan zal kunnen opbouwen noch leiden.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten voor. U geeft tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u een UNRWA-kaart, geboorteakte en identiteitskaart per post verwacht uit Gaza, maar legde deze documenten tot op heden niet voor.*

## *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*U geeft weliswaar aan dat u een mentaal probleem heeft en zich niet goed in uw vel voelt, maar staat niet onder behandeling van een psycholoog (CGVS, pp. 13-14) noch legt u ter staving van uw (voorgehouden) mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten enig document voor. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS blijkt bovendien dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft immers telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden (Verklaring DVZ, 21/16881, 11 augustus 2021; CGVS, pp. 2-14). Daarenboven stelde de DVZ geen bijzondere procedurele noden vast in uw hoofde. Evenmin haalde u er bijzondere procedurele noden aan (Beoordeling bijzondere procedurele noden, DVZ, 11 augustus 2021; Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', DVZ, dd. 3 februari 2020). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*

*Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, 19 juli 2021; Eurodac Marked Hit, 21 oktober 2019), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, pp. 5-6).*

*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht*

erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van onder meer werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting (CGVS; pp. 3, 5-7, 10-11) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het

Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe géén stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U stelt wel dat u zich moest prostitueren teneinde in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen gewag maakte van deze activiteiten tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ (Vragenlijst CGVS door DVZ, 11 augustus 2021). Dat u heeft nagelaten om een cruciaal, invloedrijk aspect van uw leven in Griekenland niet te benoemen toen u daarvoor de kans kreeg, heeft reeds als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover afneemt.

Voorts stelt u dat u uw lichaam moest verkopen om aan inkomsten te geraken, meer bepaald in de vorm van orale seks en van penetratie (CGVS, pp. 3, 8). U kan evenwel niet verklaren hoe vaak u deze handelingen verrichtte, noch kan u concreet zeggen wanneer u hiermee begon (CGVS, p. 8). Dat u zich gedwongen voelde om zich tot deze bron van inkomsten te wenden maar geen idee heeft van de eerste keer/keren dat u dit deed noch een inschatting kan geven van hoe vaak u dit deed, leidt er wederom toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover op de helling komt te staan.

Nog verklaart u enerzijds dat u deze seksuele handelingen moest doen met mensen die van uw preciaire situatie misbruik maakten en dat u het bijgevolg tegen uw wil en tegen uw geloof deed (CGVS, pp. 7-8), maar anderzijds laat u doorschemeren dat u deze handelingen als allerminst onprettig ervoer. Zo verklaart u dat u het weliswaar lastig had met mannelijke klanten, maar dat u het graag met vrouwelijke klanten deed (CGVS, p. 9). Sterker nog, u pocht met verklaringen dat vrouwen u meestal zelf contacteerden omdat u seksueel goed kon presteren, zelfs tot uren aan een stuk (CGVS, p. 9). Ook later in uw persoonlijk onderhoud verklaart u zelfs dat u het werk wel aangenaam vond en dat u de mensen heel gelukkig maakte (CGVS, p. 10). Dat u enerzijds stelt zich door uw – nota bene zelf veroorzaakte – preciaire socio-economische situatie gedwongen zag te prostitueren, anderzijds stelt dat u deze werkzaamheden als prettig ervoer, spreekt elkaar ernstig tegen en doet bijgevolg eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarenboven kan er ook aan uw verklaringen over hoe u precies aan uw klanten kwam geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u dat u op straat werd aangesproken door mensen in passerende auto's en dat u overdag per toeval werd aangesproken aan een verzamelplaats voor dagloners. U zou daar de enige op een job wachtende migrant zijn die bereid was om seksuele handelingen te verrichten en werd ook als enige hiervoor aangesproken (CGVS, pp. 7-9). Dat men u 'zomaar, per toeval' in het passeren op straat of bij een verzamelplaats voor dagloners zou hebben aangesproken teneinde seks met u te hebben, is weinig geloofwaardig. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u plots dat u ook per WhatsApp berichten kreeg van (nieuwe) klanten, met name van vrouwen, en dat u via mond tot mond reclame van tevreden klanten – u kon immers naar eigen zeggen uren achtereen presteren – uw bestaande netwerk kon uitbouwen op Chios (CGVS, p. 9). Deze toevoeging na confrontatie wijst erop dat u uw verklaringen simpelweg aanpast naargelang de vragen die u gesteld worden. Dat zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent wederom op losse schroeven.

Ook stelt u zich in Athene te hebben geprostitueerd. U verklaart dat u zo'n tien dagen in de Griekse hoofdstad verbleef alvorens naar België af te reizen (CGVS, p. 10). Ondanks dat u er nauwelijks over een netwerk beschikte noch een dak boven uw hoofd had (CGVS, pp. 6, 10), had u er in no-time klanten, tot wel twee vrouwen – toeristen en Griekse burgers – per dag (CGVS, p. 10). Dit leidt er opnieuw toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen onder druk komt te staan.

Voor de volledigheid dient voorts te worden aangestipt dat u meermaals benadrukt dat u dit werk – waar geen geloof aan kan worden gehecht (cf. supra) – vrijwillig deed en op Chios noch in Athene voor iemand anders werkte of een deel van uw inkomsten hieruit afstond (CGVS, pp. 7-8, 9, 10). Voorts heeft u ook nooit problemen gehad met klanten of met de Griekse autoriteiten hieromtrent (CGVS, p. 10). Hieruit kan dan niet afgeleid worden dat de internationale bescherming die Griekenland u toekende niet toegankelijk of niet effectief is.

*Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een éénmalige of eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (CGVS, pp. 6-7, 11-13), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard. De documenten die u wel benoemt maar tot op heden niet neerlegt, veranderen hoe dan ook niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw UNWRA-kaart, identiteitskaart en uw geboorteakte geven hoogstens een indicatie van uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze elementen staan in dit verzoek evenwel niet ter discussie.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”*

## 2. Over de rechtspleging

Bij beschikking verzocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) beide partijen actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De verwerende partij legt geen bijkomende informatie neer.

Op 8 februari 2022 legt de verzoekende partij de volgende documenten voor: Greek Council for Refugees, Homeless and hopeless, ‘Do the human right thing’ – an assessment of the housing situation of asylum applicants and beneficiaries of international protection in Greece van 19 januari 2022; Recognised refugees going hungry in Greece, say NGO’s van 22 december 2021, Lawrence Andrea, “Afghans in Greece Feel Abandoned After Getting Asylum” van 5 januari 2022, Statewatch, “Greece: the new hotspots and the prevention of “primary flows”: a human rights disaster, van 13 december 2021, ECRE, “Greece: Huge Discrepancy Between Reported Rescues and Arrivals Suggests Massive Pushbacks, Billions Spent Do Little for Violations and Mismanagement” van 21 januari 2022.

## 3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

3.2. In een eerste onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming diende genomen te zijn, maar dat dit *in casu* niet gebeurd is. Bijgevolg dient de bestreden beslissing vernietigd te worden. Voorts zet de

verzoekende partij uiteen dat de verwerende partij ook het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden heeft door de bestreden beslissing niet binnen de termijn van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet te hebben genomen.

In een volgend onderdeel meent de verzoekende partij dat de verwerende partij geen afdoende onderzoek gevoerd heeft naar internationale bescherming die ze in Griekenland zou verkregen hebben. De verwerende partij specificeert niet welke vorm van internationale bescherming zou zijn verleend in Griekenland, terwijl dit van belang is in het onderzoek naar (het actueel karakter van) de verkregen bescherming. Dit typeert ook de uiterste beperkte informatie die blijkt uit de aangehaalde elementen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Bovendien zijn er indicaties waaruit blijkt dat de actualiteit van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan. Ze stelt dat ze woonachtig was op het eiland Chios. Daarna reisde ze naar Athene, waar zij slechts kortstondig verbleef. Zij had aldaar geen officieel adres. Hierna reisde de verzoekende partij door naar België, alwaar zij aankwam op 16 juli 2021. Aldus is zij niet meer woonachtig in Griekenland. Het blijkt dat de verkregen internationale bescherming kan worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten. De bestreden beslissing dient hierom te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden: met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke zij heeft verkregen in Griekenland en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht.

In het daarop volgend onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat: *“Het terugsturen van een verzoeker om internationale bescherming mag nooit een schending van artikel 4 van het Handvest of artikel 3 EVRM tot gevolg hebben. Het Europese Hof van Justitie stelt dat het in uitzonderlijke gevallen kan dat in een lidstaat de fundamentele rechten van een verzoeker om internationale bescherming in gevaar komen. Er is daarvoor niet noodzakelijk sprake van systematische tekortkomingen in het asiel- en opvangsysteem van de lidstaat.*

*In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.*

*Verzoeker wijst tevens op de mentale problematiek die hij heeft en zijn, behorend, kwetsbaar profiel. Verzoeker diende zich onder meer te prostitueren in Griekenland om een inkomen te kunnen vergaren.*

*De verzoekende partij wijst erop dat in Griekenland het niet kan worden voorkomen dat statushouders in een situatie terecht komen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is (zie o.a. RvV nr. 259 486 van 23 augustus 2021 en RvV nr. 259 490 van 23 augustus 2021).*

*Gelet op de politieke (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Er blijkt ook dat de toegang tot de Griekse gezondheidszorg in de praktijk om verschillende redenen wordt belemmerd (zie o.a. RvV nr. 259 486 van 23 augustus 2021 en RvV nr. 259 490 van 23 augustus 2021).*

*Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen (zie o.a. RvV nr. 259 486 van 23 augustus 2021 en RvV nr. 259 490 van 23 augustus 2021).*

*Daargelaten de vraag of en in welke mate thans (nog) kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel (en er kan van worden uitgegaan dat de levensomstandigheden die statushouders bij een terugkeer naar Griekenland te verduren krijgen niet de bijzondere hoge drempel van zwaarwegendheid van het arrest Ibrahim van het Hof van Justitie bereiken), meent de verzoekende partij dat minstens een verder en gedegen onderzoek van de verzoekende partij zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen is.*

*De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is. De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.”*

3.3. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende informatie toe: <https://asvlumineurope.org/reports/country/greece/content-internationalprotection/status-and-residence/withdrawal-protection-status>.

#### 4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

4.2. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij motiveert dat de verzoekende partij geen concrete elementen kenbaar maakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. *In concreto* wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*U geeft weliswaar aan dat u een mentaal probleem heeft en zich niet goed in uw vel voelt, maar staat niet onder behandeling van een psycholoog (CGVS, pp. 13-14) noch legt u ter staving van uw (voorgehouden) mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten enig document voor. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS blijkt bovendien dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft immers telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden (Verklaring DVZ, 21/16881, 11 augustus 2021; CGVS, pp. 2-14). Daarenboven stelde de DVZ geen bijzondere procedurele noden vast in uw hoofde. Evenmin haalde u er bijzondere procedurele noden aan (Beoordeling bijzondere procedurele noden, DVZ, 11 augustus 2021; Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’, DVZ, dd. 3 februari 2020).B ij g evo l g werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat de verzoekende partij kan voldoen aan haar verplichtingen.

#### 5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij reeds internationale bescherming in Griekenland geniet.

5.2. Waar de verzoekende partij laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen, wijst de Raad er op dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij meent dat de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen het Commissariaat-generaal belet (om nog langer) een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming

toe te passen (cf. Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 110-116).

5.3. Uit het administratief dossier (zie map 6 “landeninformatie”) blijkt dat de verzoekende partij op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend en op 23 februari 2021 er internationale bescherming gekregen heeft. De documenten toegevoegd aan het administratief dossier vermelden duidelijk Eurodac search results “mark status M” bij de Eurodac- hit GR 1 [...]. Hieruit blijkt duidelijk dat de verzoekende partij over internationale bescherming beschikt in Griekenland. De combinatie van de vermelding “M” onder “Mark status” en de code die aanvangt met “GR” wijst er volgens de gevoegde informatie van de verwerende partij op dat de verzoekende partij een internationale beschermingsstatus heeft in Griekenland. Dit wordt tevens bevestigd in de Eurdac Marked Hit van 20 juli 2021. Het gegeven dat het document niet specificeert of het de Vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus betreft, doet hieraan geen afbreuk. Wat van belang is dat de verzoekende partij in Griekenland internationale bescherming gekregen heeft. Daarenboven blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de verzoekende partij dit ook niet betwist (NPO, p. 5-6).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij over een verblijfsvergunning en een paspoort beschikte, doch deze vernietigd heeft bij aankomst in België. In dit verband dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-acquis, waar de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (verder: de Kwalificatierichtlijn), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Te dezen brengt de verzoekende partij geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat zij Griekenland heeft verlaten, er sindsdien niet meer officieel verblijft en niet meer in contact staat met de Griekse overheid kan niet worden afgeleid dat de verzoekende partij er niet langer over internationale bescherming beschikt. Indien de verzoekende partij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan haar verblijfsstatuut omwille van een afwezigheid, of hiertoe een procedure is opgestart, komt het haar toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen volstaat niet. Verder liggen er geen stukken voor die er zouden op wijzen dat de verzoekende partij andere stappen heeft genomen om de nodige informatie te bekomen. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is, wijst niets er daarenboven op dat de verzoekende partij niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland.

5.4. In navolging van het arrest Ibrahim waarin het Hof van Justitie zich heeft uitgesproken over de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a) van de Procedurerichtlijn brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 83; HvJ 19 maart 2019, Jawo, C 163/17, pt. 80; HvJ 5 april 2016, Aranyosi en Caldaru, C-404/15 en C-659/15 PPU, pt. 77 en pt. 87).



Het Hof stelt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen in het bijzonder vereist dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (HvJ Ibrahim, pt. 84 en HvJ Jawo, C 163/17, pt. 81). Volgens het Hof moet bijgevolg in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ Ibrahim, pt. 85 en HvJ Jawo, C 163/17, pt. 82). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a) van de Procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

Toch, zo stelt het Hof in de voormelde arresten Ibrahim en Jawo, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ Ibrahim, pt. 86 en HvJ Jawo, pt. 83). Het Hof wijst op de absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt. Het Hof stelt dat het niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de (Dublin)overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (HvJ Ibrahim, pt. 87 en HvJ Jawo, pt. 88). Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden.

In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ Ibrahim, pt. 88 en HvJ Jawo, pt. 90).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest of artikel 3 van het EVRM vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ Ibrahim, pt. 89 en HvJ Jawo, pt. 91). Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid wordt volgens het Hof bereikt wanneer een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ Ibrahim, pt. 90 en HvJ Jawo, pt. 92).

Die drempel wordt volgens het Hof niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ Ibrahim, pt. 91 en Jawo, pt. 93). Ook schendingen van bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten de lidstaten niet artikel 33, lid 2, onder a) van de Procedurerichtlijn toe te passen (HvJ Ibrahim, pt. 92).

Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte informatie, zie punt 2 van dit arrest en de uiteenzetting in de aanvullende nota, kan niet blijken dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming. Uit de bijgebrachte informatie blijkt onmiskenbaar dat in de praktijk statushouders in Griekenland in een situatie kunnen terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in hun basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot. Hierdoor is het risico op dakloosheid erg hoog. Gelet op de politieke (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland zoals die blijkt uit de rapporten waarnaar wordt verwezen in de aanvullende nota, wordt voor statushouders de toegang tot onder andere huisvesting, sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in

Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode veelal volledig zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan en dat zij hierbij veel hindernissen moeten overwinnen. De bijgebrachte landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Dit neemt niet weg dat er sprake is van een zeer preciaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt.52).

Het is dus noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, met inbegrip van haar ervaringen in Griekenland als statushouder, het verzoek te beoordelen waarbij het de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

*In casu* is de verzoekende partij een 23-jarige alleenstaande jonge man. Bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft de verzoekende partij aan in een goeie gezondheid te verkeren, mentaal ook (administratief dossier, map 7, “verklaringen DVZ”, vraag 27). Op het CGVS verklaart de verzoekende partij weliswaar dat zij een mentaal probleem heeft en zich niet goed in haar vel voelt, doch niet door een psycholoog begeleid wordt (NPO, p. 13-14). Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat de verzoekende partij documenten bijbrengt om haar gezondheidstoestand te staven. Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij er nogmaals op gewezen dat zij haar gezondheidstoestand niet staft. Er liggen aldus geen specifieke elementen voor waaruit een bijzondere kwetsbaarheid blijkt.

De verzoekende partij heeft op 21 oktober 2019 op het eiland Xios een verzoek om internationale bescherming ingediend. Volgens haar verklaringen heeft zij sinds haar aankomst in Griekenland voornamelijk in Xios verbleven. De verzoekende partij heeft ook tien dagen in Athene verbleven om haar paspoort te ontvangen waarna ze naar België vertrokken is (NPO, p.10). De verzoekende partij verklaart België binnengekomen te zijn op 16 juli 2021. In de periode dat haar verzoek om internationale bescherming in behandeling was verbleef ze in Xios in een opvangkamp, weliswaar zou zij er in een tent gelogeerd hebben. Toen kreeg ze ook een toelage van 70 euro per maand. Na een jaar kreeg ze in Griekenland haar verblijfsstatus waarna ze het opvangkamp diende te verlaten en ook geen toelage meer kreeg. De verzoekende partij verklaart dat ze altijd terugkeerde naar het opvangcentrum in Xios omdat ze geen andere plek had. Daarom heeft ze verschillende keren een uitzettingsdocument gekregen om niet meer in het kamp te verblijven. De verzoekende partij verklaart dat ze dan op straat geslapen heeft en als prostituee gewerkt heeft (NPO, p.6-7). De Raad ontkent geenszins dat de omstandigheden in de opvangkampen penibel kunnen zijn en minimaliseert geenszins de erbarmelijke omstandigheden die de verzoekende partij er heeft ervaren. Echter blijkt uit de verklaringen van de verzoekende partij dat eenmaal ze internationale bescherming gekregen had, toch naar het opvangkamp kon terugkeren om er te logeren waarna haar telkens –volgens haar verklaringen- een uitzettingsdocument werd uitgereikt. Wanneer ze gevolg gaf aan het uitzettingsdocument stelt de verzoekende partij dat ze op straat sliep. Nochtans blijkt uit haar verklaringen dat ze nooit geprobeerd heeft om via de overheid, een NGO, een organisatie of liefdadigheidsinstelling een woonplaats te bekomen (NPO, p. 7).

De verzoekende partij verwijst nog naar de moeilijkheden die er zijn in Griekenland om werk te vinden. Uit haar verklaringen blijkt dat ze in Griekenland bij een boer voor 20 euro per dag gewerkt heeft. De verzoekende partij deed ook af en toe klusjeswerk waardoor zij ook 20 euro per dag verdiende. Deze jobs vond de verzoekende partij zelf. Ze stelt dat ze noch bij een uitzendbureau geweest is noch hulp aan organisaties gevraagd heeft om een job te vinden (NPO, p. 7).

Zo haar verklaringen voor een deel overeenstemmen met de bevindingen in de door haar aangehaalde rapporten over de moeilijkheden die statushouders in Griekenland ondervinden om toegang te krijgen tot huisvesting, de arbeidsmarkt en sociale bijstand, kan uit haar verklaringen niet blijken dat zij gedurende haar verblijf in Griekenland door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie is terechtgekomen die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte. De Raad stelt vast dat uit haar verklaringen blijkt dat de levensomstandigheden van de verzoekende partij weliswaar zeer moeilijk waren, maar dat zij na het verkrijgen van haar verblijfsstatus toch nog kon terugkeren naar het opvangkamp in Xios waarna ze weer een uitzettingsdocument kreeg, doch nooit geprobeerd heeft via de overheid of andere organisaties om een woonplaats te vinden. Op dit vlak blijkt niet dat zij enige inspanningen heeft ondernomen om haar rechten te doen gelden in Griekenland. Verder blijkt uit de verklaringen van de verzoekende partij ook niet dat zij via een uitzendbureau of een andere organisatie geprobeerd heeft om een job te vinden in Griekenland. Echter blijkt dat zij voldoende redzaam was om bij een boer in Griekenland tewerkgesteld worden en soms klusjes deed waardoor zij een beetje geld verdiende. Wederom blijkt niet dat de verzoekende partij op dit vlak ernstige inspanningen gedaan heeft om haar rechten te doen gelden in Griekenland.

Voorts kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat: *“U stelt wel dat u zich moest prostitueren teneinde in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen gewag maakte van deze activiteiten tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ (Vragenlijst CGVS door DVZ, 11 augustus 2021). Dat u heeft nagelaten om een cruciaal, invloedrijk aspect van uw leven in Griekenland niet te benoemen toen u daarvoor de kans kreeg, heeft reeds als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover afneemt.*

*Voorts stelt u dat u uw lichaam moest verkopen om aan inkomsten te geraken, meer bepaald in de vorm van orale seks en van penetratie (CGVS, pp. 3, 8). U kan evenwel niet verklaren hoe vaak u deze handelingen verrichtte, noch kan u concreet zeggen wanneer u hiermee begon (CGVS, p. 8). Dat u zich gedwongen voelde om zich tot deze bron van inkomsten te wenden maar geen idee heeft van de eerste keer/keren dat u dit deed noch een inschatting kan geven van hoe vaak u dit deed, leidt er wederom toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover op de helling komt te staan.*

*Nog verklaart u enerzijds dat u deze seksuele handelingen moest doen met mensen die van uw preciaire situatie misbruik maakten en dat u het bijgevolg tegen uw wil en tegen uw geloof deed (CGVS, pp. 7-8), maar anderzijds laat u doorschemeren dat u deze handelingen als allerminst onprettig ervoer. Zo verklaart u dat u het weliswaar lastig had met mannelijke klanten, maar dat u het graag met vrouwelijke klanten deed (CGVS, p. 9). Sterker nog, u pocht met verklaringen dat vrouwen u meestal zelf contacteerden omdat u seksueel goed kon presteren, zelfs tot uren aan een stuk (CGVS, p. 9). Ook later in uw persoonlijk onderhoud verklaart u zelfs dat u het werk wel aangenaam vond en dat u de mensen heel gelukkig maakte (CGVS, p. 10). Dat u enerzijds stelt zich door uw – nota bene zelf veroorzaakte – preciaire socio-economische situatie gedwongen zag te prostitueren, anderzijds stelt dat u deze werkzaamheden als prettig ervoer, spreekt elkaar ernstig tegen en doet bijgevolg eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.*

*Daarenboven kan er ook aan uw verklaringen over hoe u precies aan uw klanten kwam geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u dat u op straat werd aangesproken door mensen in passerende auto's en dat u overdag per toeval werd aangesproken aan een verzamelplaats voor dagloners. U zou daar de enige op een job wachtende migrant zijn die bereid was om seksuele handelingen te verrichten en werd ook als enige hiervoor aangesproken (CGVS, pp. 7-9). Dat men u 'zomaar, per toeval' in het passeren op straat of bij een verzamelplaats voor dagloners zou hebben aangesproken teneinde seks met u te hebben, is weinig geloofwaardig. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u plots dat u ook per WhatsApp berichten kreeg van (nieuwe) klanten, met name van vrouwen, en dat u via mond tot mond reclame van tevreden klanten – u kon immers naar eigen zeggen uren achtereen presteren – uw bestaande netwerk kon uitbouwen op Chios (CGVS, p. 9). Deze toevoeging na confrontatie wijst erop dat u uw verklaringen simpelweg aanpast naargelang de vragen die u gesteld worden. Dat zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent wederom op losse schroeven.*

*Ook stelt u zich in Athene te hebben geprostitueerd. U verklaart dat u zo'n tien dagen in de Griekse hoofdstad verbleef alvorens naar België af te reizen (CGVS, p. 10). Ondanks dat u er nauwelijks over een netwerk beschikte noch een dak boven uw hoofd had (CGVS, pp. 6, 10), had u er in no-time klanten, tot wel twee vrouwen – toeristen en Griekse burgers – per dag (CGVS, p. 10). Dit leidt er opnieuw toe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen onder druk komt te staan.*

*Voor de volledigheid dient voorts te worden aangestipt dat u meermaals benadrukt dat u dit werk – waar geen geloof aan kan worden gehecht (cf. supra) – vrijwillig deed en op Chios noch in Athene voor iemand anders werkte of een deel van uw inkomsten hieruit afstond (CGVS, pp. 7-8, 9, 10). Voorts heeft u ook nooit problemen gehad met klanten of met de Griekse autoriteiten hieromtrent (CGVS, p. 10). Hieruit kan dan niet afgeleid worden dat de internationale bescherming die Griekenland u toekende niet toegankelijk of niet effectief is.”* De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door de verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Gelet op het gegeven dat geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van de verzoekende partij dat zij zich in Griekenland noodgedwongen diende te prostitueren, blijkt ook wel dat de verzoekende partij geen volledige duidelijkheid wil brengen over haar leefomstandigheden in Griekenland eenmaal ze er internationale bescherming had gekregen.

De verzoekende partij verklaart ook dat zij zich van haar verblijfsdocumenten uit Griekenland heeft ontdaan. De Raad kan dus niet anders dan vaststellen dat *in casu* de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de eventuele moeilijkheden die zouden voortvloeien uit het feit dat zij niet langer over een verblijfsvergunning zou beschikken in Griekenland om haar rechten er te doen gelden en zij dus niet aantoonbaar dat zij buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan, noch kan dit blijken uit haar verklaringen dat de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning daadwerkelijk verstreken zou zijn. Verder kan nergens uit blijken dat zij niet voldoende zelfredzaam zou zijn om aan deze moeilijkheden het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.

In de bestreden beslissing wordt ook op goede gronden gemotiveerd dat: *“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een éénmalige of eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (CGVS, pp. 6-7, 11-13), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.*

*Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”* De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door de verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de situatie van de verzoekende partij aldus niet wordt gekenmerkt door bijzondere medische of andere buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugkeer naar Griekenland, wegens haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

5.5. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.7. Vermits de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming wordt bevestigd, kan hoe dan ook niet worden ingegaan op de vraag in het verzoekschrift om de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekende partij als vluchteling te erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/3 respectievelijk artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.8. De middelen zijn ongegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS